

واقع است که عمل مومن در قبر موش خواهد بود و جوهر است و
 عرضیت از انبیا است بکماله حقیقت عرضیت یک
 حقیقت است درین دار دنیا عرض شده موجود است و
 و در آخرت که در تحقیق است جوهر شده موجود کرده و اولیا
 کرام که عمل کنند آن اعمال جوهری عالم باشد و اولیا آن را
 مشاهده میکنند درین چشمه و شک نیست و تفصیل
 این عرض یعنی در دو فتوحات در موضع غیبه دیده مستطاب
 و سید علی قریب در شرح اسماء حسنی این معنی را بویتم
 بیان فرموده اند و تفصیل آن بنمایا موجب طول گردد و قول
 ذالیه مقولات عرضیت و عدم تصویر یکی بدگری ناشی از
 جهالات فاسف است اصفا زبان نیاید و در صورت
 کرده است طبری از ابهریره که فرمود رسول الله صلی الله علیه و آله
 خواهد داشت انبیا بر روز قیامت بر دواب تا برسند

در پرش

و مبعوث شوند صالح بر بنا خود و مبعوث خواهد گشت
 بر براق و مبعوث خواهد گشت در این جن حسین برود
 از نا قضا بهشت و مبعوث خواهد شد بلال بنا قدا قضا
 بهشت پس آنرا خواهد داد و بلا در آن خالصه و او از خود
 بلال بنبها در حقا تا اینکه وقت یک خواهد گشت بلال
 اشهدان محمد رسول الله که این خواهد داد و بهر
 از اولین آخرین پس قبول کرده خواهد شد این گواهی از لیکه
 قبول کرده شده یعنی در دنیا و در کرده خواهد شد این گواهی
 از یک کرده شده یعنی در دنیا یعنی یک در دنیا از
 اخلاص این شهادت گفته در آخرت از وی شهادت
 مقبول خواهد شد و کسی که در دنیا از اخلاص بر گواهی نداند
 از وی در آخرت مقبول نخواهد شد انتهی و این حدیث برین
 دلالت ندارد که اعمال مرکب نخواهد بود چنانچه میگویند